

بررسی عملکرد، اجزای عملکرد و شاخص‌های تحمل به تنش شوری در ژنوتیپ‌های ذرت

داور ملازم*

گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد آستارا، دانشگاه آزاد اسلامی، آستارا، ایران.

* نویسنده مسئول: davarmolazem@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۷/۰۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۳/۲۳

چکیده

به منظور بررسی اثر شوری خاک بر شاخص‌های تحمل، این آزمایش در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار و در سه سال در دو مزرعه شور و نرمال در آستارا اجرا شد. ژنوتیپ‌های تجاری و لاین‌ها شامل K3615.1, S.C 704, B73, S.C302, Waxy, K3546.6, K3653.2 Zaqatala-68 بودند. شوری خاک باعث کاهش شاخص محتوای کلروفیل، کلروفیل a، ارتفاع بوته، وزن بلال، تعداد دانه در بلال، وزن صد دانه، وزن خشک بوته و عملکرد در ژنوتیپ‌ها شد. نتایج نشان داد که بیش‌ترین مقدار کلروفیل a در هیبرید S.C704 در محیط نرمال بود و بین این هیبرید و B73 و S.C302 اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. شوری محیط باعث کاهش معنی‌دار کلروفیل شد و در محیط شور کم‌ترین مقدار کلروفیل در ژنوتیپ Zaqatala-68 دیده شد. برهم‌کنش بین ژنوتیپ و محیط معنی‌دار بود و ژنوتیپ‌های مختلف واکنش‌های متفاوتی نسبت به شوری نشان دادند. ژنوتیپ Zaqatala-68 بیش‌ترین وزن ۱۰۰ دانه را در شرایط نرمال و شور به خود اختصاص داد. بیش‌ترین عملکرد دانه در شرایط نرمال در ژنوتیپ Zaqatala-68 دیده شد که اختلاف معنی‌داری با K3653/2 و S.C704 نداشت. ژنوتیپ‌های S.C704 و Zaqatala-68 با تولید بیش‌ترین عملکرد دانه در شرایط شور به عنوان ژنوتیپ‌های متحمل انتخاب شدند. شاخص‌های تحمل و حساسیت بر اساس عملکرد واریته‌ها در شرایط مختلف محیطی اندازه‌گیری شد و بر اساس شاخص STI ژنوتیپ‌های S.C704، Zaqatala-68 و S.C302 انتخاب شدند.

واژه‌های کلیدی: تجزیه مرکب، شاخص سبزی‌نگی و شاخص تحمل تنش.

مقدمه

تنش‌های غیرزنده مانند خشکی، شوری، دمای بالا، سمیت مواد شیمیایی و تنش‌های اکسیدکننده، از عوامل محدود محدود کننده طبیعی در محیط می‌باشند. کاهش بالای ۷۰ درصد در بقای گیاه، تولید زیست توده و عملکرد در اثر تنش-های غیر زنده مانند خشکسالی، گرما، سرما و شوری گزارش شده است (Ahmad et al., 2012). شوری یکی از مضرترین عوامل محیطی در کشاورزی می‌باشد و حدوداً ۷ درصد از کل زمین‌های دنیا تحت تاثیر شوری هستند (Ben-salah et al., 2011). شوری سبب تجمع بیش از حد نمک در خاک می‌شود و این تجمع نمک فراتر از تحمل بسیاری از گیاهان می‌باشد. تقریباً ۲۰ درصد از کل زمین‌های کشاورزی تحت آبیاری جهان به دلیل محتوای بالای نمک از پتانسیل عملکردی ضعیفی برخوردار است (Selvakumar et al., 2014). در خاک شور، بسیاری از یون‌ها، به ویژه یون سمی سدیم (Na^+) و یون کلرید (Cl^-) وجود دارد. همچنین آب موجود در خاک‌های شور، نمک آلود بوده و سبب افزایش پتانسیل اسمزی می‌شود (Siringam et al., 2011; Sepaskhah and Yousofi-Falakdehi., 2010). در ایران هر ساله شش میلیارد متر-مکعب از آب‌های شور و لب‌شور در رودخانه‌ها جریان می‌یابد که با اعمال مدیریت‌های صحیح کشاورزی می‌توان از این آب‌ها برای کشاورزی استفاده کرد. ایران با ۲۷ میلیون هکتار اراضی شور در مقام اول و پس از آن هند و پاکستان به ترتیب با ۲۳/۸ و ۱۰/۵ میلیون هکتار مقام دوم و سوم را دارند (Ozturk et al., 1995). در نقشه مطالعات خاک‌شناسی که از سال ۱۳۳۲ تا ۱۳۸۸ انجام شده است، ۶/۸ میلیون هکتار از اراضی کشاورزی کشور، مبتلا به درجات مختلف شوری تشخیص داده شده‌اند (مومنی، ۱۳۸۹). اثر تنش‌های غیرزنده مانند شوری بر کاهش صفت تعداد دانه در بلال ذرت در زمان رسیدگی به خوبی شناخته شده است (Hütsch et al., 2015). Murat و همکاران (۲۰۱۰) در مطالعه ژنوتیپ ذرت Rx947 در چهار سطح شوری دریافتند که با افزایش سطح شوری خاک، وزن خشک گیاه کاهش معنی‌داری نشان می‌دهد. همچنین با افزایش سطوح شوری غلظت سدیم در ریشه و برگ افزایش معنی‌داری نشان می‌دهد. کاهش فتوسنتز تحت تنش شوری با کاهش محتوای کلروفیل و اختلال در ساختار کلروفیل مرتبط است (Meng et al., 2011). حسن پور و همکاران (۱۳۹۴) در بررسی اثر توام شوری و تراکم خاک بر شاخص‌های رشدی ذرت نشان دادند که افزایش شوری باعث کاهش معنی‌داری در ارتفاع گیاه، وزن خشک هوایی و ریشه، سطح برگ و شاخص سبزی‌نگی شد. قهرمانی پیر سلامی و همکاران (۱۳۹۵) در مطالعه آب شور بر روی ذرت نشان دادند که به جز وزن خشک کل، کلیه ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیک مورد ارزیابی شامل شاخص سطح برگ، محتوای آب نسبی برگ، هدایت روزنه‌ای، میزان سبزی‌نگی، میزان سدیم و نسبت پتاسیم به سدیم برگ و نیز عملکرد دانه به طور معنی‌داری کاهش یافت. سطح زیر کشت ذرت در کشور ۱۵۸۵۳۴ هکتار با تولید ۱۱۷۰۵۸۷ تن می‌باشد (بی نام، ۱۳۹۶).

طبق آمار سال ۱۳۹۳ واردات ذرت به میزان ۶۱۶۱/۹۵ هزار تن با ارزش ۱۷۷۹/۴۳ میلیون دلار بوده است (بی نام، ۱۳۹۳). با توجه به نیاز کشور برای تولید ذرت و افزایش روزافزون خاک‌های شور مطالعه تحمل ژنوتیپ‌های مختلف لازم می‌باشد. از اهداف این تحقیق بررسی ویژگی‌های زراعی و فیزیولوژیکی ژنوتیپ‌های مختلف ذرت و مقایسه آن‌ها در جهت شناسایی ژنوتیپ‌های متحمل به شوری بوده است.

مواد و روش‌ها

به‌منظور بررسی اثر شوری خاک بر ژنوتیپ‌های مختلف ذرت این آزمایش در سه سال (۱۳۸۸-۱۳۹۰) روی ژنوتیپ‌های تجاری و لاین‌های ۶۸- K3615.1, S.C 704, B73, S.C302, Waxy, K3546.6, K3653.2, Zaqatala- تجاری و لاین‌های ۶۸- K3615.1, S.C 704, B73, S.C302, Waxy, K3546.6, K3653.2, Zaqatala- های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. تجزیه واریانس مرکب بعد از آزمون یکنواختی واریانس‌ها بر اساس آزمایش کرت های خرد شده انجام شد. آزمایش در منطقه آستارا با طول و عرض جغرافیایی ۴۸ درجه و ۶۶ دقیقه و ۳۸ درجه و ۵۲ دقیقه با ارتفاع ۲۰ متر پایین‌تر از سطح دریای آزاد در دو مزرعه نرمال و شور شامل (مزرعه دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا) با شوری کمتر از یک دسی زیمنس بر متر و دیگری در نزدیکی ساحل با خاک شور و متوسط شوری بین شش تا هشت دسی زیمنس بر متر اجرا شد (جدول ۱). طبق آمار ایستگاه هواشناسی، میزان بارندگی سالیانه شهر آستارا ۱۳۰۰ تا ۱۴۰۰ میلی-متر در سال (۷۰ درصد در فصل زمستان و ۳۰ درصد در فصول بهار و تابستان) و رطوبت نسبی بالا، حداقل دمای سالانه منفی شش و حداکثر حدود ۳۵ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. طول خطوط کاشت ۶ متر و فواصل بوته‌ها و ردیف‌ها به ترتیب ۲۰ و ۵۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. تمامی عملیات آماده‌سازی زمین و کاشت و داشت برای هر دو مزرعه یکسان و طبق رویه معمول انجام شد. در طول آزمایش صفات مختلفی از جمله شاخص سبزی‌نگی، کلروفیل a، ارتفاع بوته، وزن بلال، تعداد دانه در بلال، وزن ۱۰۰ دانه، وزن خشک بوته و عملکرد دانه در هکتار اندازه‌گیری شد. ارتفاع بوته از یقه تا انتهای بوته بر حسب سانتی‌متر و وزن بلال و وزن ۱۰۰ دانه بر حسب گرم با ترازوی حساس سنجیده شد. بوته‌ها بعد از کف‌بر شدن به مدت ۲۴ ساعت در آون تهویه‌دار در دمای ۷۰ درجه خشک شدند و وزن خشک بوته‌ها به‌دست آمد. شاخص سبزی‌نگی با استفاده از کلروفیل‌متر دستی (SPAD-502) قبل از شروع گل‌دهی اندازه‌گیری و ثبت شد.

جدول ۱: نتایج آنالیز خاک محل آزمایش

درصد شن	درصد سیلت	درصد رس	پتاسیم قابل استفاده (میلی گرم بر کیلوگرم)	فسفر قابل استفاده (میلی گرم بر کیلوگرم)	نیتروژن کل (%)	EC (دسی زیمنس بر متر)	pH	مزرعه
۳۰	۴۵	۲۵	۰/۱۵۰	۰/۳۴	۰/۶	۰/۸	۶/۴	بدون شوری
۶۳	۲۳	۱۴	۰/۷۸	۰/۱۴	۰/۱۲	۶/۲	۶/۷	شور

کلروفیل a یک هفته قبل از رسیدگی کامل در آزمایشگاه بر اساس متد Ashraf و همکاران (۱۹۹۴) و Arnon (۱۹۷۵) اندازه‌گیری شد و بر اساس رابطه ۱ محاسبه شد. میزان جذب نوری آن با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر (SHIMATZU-JAPAN) در طول موج ۶۶۳ و ۶۴۵ نانومتر خوانده شد و غلظت کلروفیل بر اساس رابطه موجود تعیین شد (Ashraf et al., 1994).

رابطه ۱: میلی گرم کلروفیل a در هر گرم وزن تر: $[\text{جذب } (۶۴۵) \times ۰/۵ - \text{جذب } (۶۶۳) \times ۰/۷] \times ۱۲/۷$

شدت شوری با استفاده از رابطه پیشنهادی زیر محاسبه شد (Fischer and maurer, 1978).

رابطه ۲: $SI = 1 - (Y_s / Y_p)$

$\bar{Y}_s$ = میانگین عملکرد دانه در پلات در شرایط تنش، $\bar{Y}_p$ = میانگین عملکرد دانه در پلات در شرایط بدون تنش و SI = شدت شوری یا شرایط سختی.

میزان حساسیت به شوری با استفاده از رابطه پیشنهادی Fischer و Maurer (۱۹۷۸) محاسبه شد که عبارتست از:

رابطه ۳: $SSI = 1 - (Y_s / Y_p) / SI$

Y_s = عملکرد دانه تحت تنش شوری، Y_p = عملکرد دانه تحت شرایط بدون شوری، SSI = میزان حساسیت شوری^۱.

هرچه مقدار Y_s به Y_p نزدیک‌تر باشد، حساسیت آن واریته به شوری کمتر بوده و در نتیجه هر چه مقدار SSI از یک کمتر باشد نشان دهنده تحمل بیش‌تر آن واریته به شوری است. شاخص تحمل^۲ TOL و میانگین حسابی^۳ MP هر واریته با رابطه پیشنهادی Rosielle و Hamblin (۱۹۸۱) محاسبه شد (رابطه‌های ۴، ۵ و ۶). با توجه به اینکه مقدار TOL ناشی از اختلاف عملکرد در شرایط بین تنش است، پس هر چه مقدار آن بین دو محیط کمتر باشد، مناسب است. شاخص میانگین هندسی عملکرد^۴ GMP در تشخیص گیاهانی که دارای عملکرد بالا در شرایط تنش و بدون تنش هستند، موثر است. شاخص تحمل تنش^۵ (رابطه ۷) با استفاده از رابطه پیشنهادی fernandez (۱۹۹۲) محاسبه شد که عبارتست از:

رابطه ۴: $TOL = (Y_p - Y_s)$

رابطه ۵: $GMP = \sqrt{Y_p \times Y_s}$

رابطه ۶: $MP = (Y_s + Y_p) / 2$

رابطه ۷: $STI = (Y_p)(Y_s) / (\bar{Y}_p)^2$

^۱ Stress Susceptibility Index

^۲ Tolerance

^۳ Mean Productivity

^۴ Geometric Mean Productivity

^۵ Stress Tolerance Index

Y_p = عملکرد دانه در شرایط نرمال، Y_s = عملکرد دانه در شرایط تنش شوری، $\bar{Y}_p$ = میانگین عملکرد تمامی واریته‌ها در شرایط نرمال. هرچه مقدار STI بالا باشد، نشان دهنده تحمل بیش‌تر آن واریته به تنش شوری می‌باشد. کلیه محاسبات با استفاده از نرم‌افزارهای MSTATC و SPSS انجام شد. بعد از نرمال نمودن داده‌ها تجزیه واریانس برای صفات اندازه‌گیری شده به صورت مجزا صورت گرفته و ضریب تغییرات نیز محاسبه شد. در صورت زیاد بودن این ضریب اقدام به تبدیل داده شده و مقایسه میانگین تیمارها بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث

کلروفیل a

شوری باعث کاهش میزان کلروفیل a در ژنوتیپ‌های ذرت شد. بین ژنوتیپ‌ها از نظر مقدار کلروفیل a اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دیده شد و ژنوتیپ‌ها برهم‌کنش‌های متفاوتی به شوری نشان دادند (جدول ۲). ملازم (۱۳۹۴) در بررسی ژنوتیپ‌های ذرت نشان داد که با افزایش شوری به ۵۰ و ۱۰۰ میلی مولار مقدار کلروفیل a کاهش معنی‌داری نشان داد. مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها نشان داد که بیش‌ترین مقدار کلروفیل a در هیبرید S.C704 دیده می‌شود که با ژنوتیپ‌های S.C302 و B73 اختلاف معنی‌داری نداشت (جدول ۳). Chaum و Kirdmanee (۲۰۰۹) در بررسی دو کولتیوار ذرت ساکاراتا و سراتینا در چهار سطح غلظت شوری شامل ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ و ۴۰۰ میلی مول به همراه یک سطح شاهد، نشان داد که بین ژنوتیپ‌ها در اکثر صفات اختلاف معنی‌داری دیده نشد، ولی بین غلظت‌های مختلف نمک در تمامی صفات در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی‌دار بود. در این آزمایش با افزایش شدت شوری مقدار کلروفیل a کاهش معنی‌داری نشان داد. کم‌ترین مقدار کلروفیل a در ژنوتیپ Waxy دیده شد. مقایسه میانگین برهم‌کنش ژنوتیپ در محیط نشان داد که بیش‌ترین مقدار کلروفیل a در هیبرید S.C704 در محیط نرمال بود که با مقدار کلروفیل a در B73 اختلاف معنی‌داری نداشت. بین ژنوتیپ Zaqatala-68 با لاین‌های Waxy، K3653/2 و K3615/1 و K3545/6 در محیط نرمال اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. بیش‌ترین مقدار کاهش در شرایط شور در ژنوتیپ S.C704 و کم‌ترین مقدار کاهش در کلروفیل a در K3615/1 به‌دست آمد (جدول ۳). بر اساس گزارش رضایی و همکاران (۱۳۸۳) شوری خاک باعث کاهش مقدار کلروفیل در هر دو رقم پنبه شد، به‌طوری‌که با افزایش شوری از ۰/۶ به ۱۶ دسی زیمنس بر متر، مقدار کلروفیل a+b در رقم ساحل (نیمه متحمل به شوری) از ۱۴ به ۲/۵ و در رقم سای اکرا (مقاوم به شوری) از ۱۶ به ۹ میلی‌گرم بر گرم وزن تر برگ رسید. عسگری و همکاران (۱۳۹۲) در بررسی برخی ویژگی‌های فیزیولوژیک و عملکرد هیبریدهای ذرت تحت شرایط تنش شوری نشان دادند که در شرایط تنش شوری عدد خوانده شده از دستگاه اندازه‌گیری شاخص سبزی‌نگی کوچک‌تر می‌شود. همچنین شوری باعث کاهش عملکرد دانه‌ای هیبریدهای ذرت شد.

جدول ۳: مقایسه میانگین (سه سال) داده‌های مربوط به صفات مورد بررسی در ژنوتیپ‌های ذرت

عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	وزن خشک تک بوته (گرم)	وزن ۱۰۰ دانه (گرم)	تعداد دانه در بلال	وزن خشک بلال (گرم)	ارتفاع بوته (سانتی متر)	کلروفیل a گرم در گرم وزن تر)	شاخص سبزی‌رنگی	ژنوتیپ‌ها
۸۷۹۹/۱۶۷ a	۱۷۲/۷ cdef	۲۴/۸۹ a	۵۹۱/۳ ab	۲۱۱/۷ ab	۲۶۸/۸ a	۱/ ۱۰۰ d	۵۳/۱۵ c	Zaqatala- 68
۵۲۸۹/۳ def	۱۷۰/۷ def	۱۷/۸۱ bcd	۴۳۲/۵ e	۷۷/۴۳ e	۲۴۲/۷ b	۱/۴۷۴ bc	۷۸/۴۹ ab	S.C302
۷۶۱۳/۱۷ abc	۲۸۴/۳ ab	۱۵/۶۷ cdef	۵۸۵/۲ ab	۱۴۵/۷ c	۱۹۴/۳ de	۱/۱۹۲ cd	۷۳/۲۵ b	K3653.2
۶۴۸۶/۳۳ bcde	۴۰۶ a	۱۷/۸۸ bcd	۵۶۵/۳ ab	۲۰۴/۲ b	۲۳۹/۳ bc	۱/۶۱۶ ab	۸۰/ ۲۰ ab	B73
۸۲۱۳/۶۶۷ ab	۲۵۰/۹ bc	۱۵/۰۸ def	۶۱۳/۳ a	۳۳۵/۴ a	۲۷۵/۶ a	۱/۸۳۷ a	۸۳/ ۰.۸ a	S.C704
۵۴۹۴/۱۶۷ def	۱۷۵/۸ cdef	۱۶/۴۷ bcde	۴۲۹/۳ de	۱۷۰/۱ c	۲۰۴/۰ d	۱/۱۱۴ cd	۵۴/ ۴۱ c	Waxy
۶۳۰۰/۸۳۳ bcde	۲۰۷/۸ bcd	۱۶/ ۰.۸ bcde	۳۸۷/۵ ef	۱۵۲/۲ c	۲۰۱/۹ de	۱/۰.۲۴ de	۶۱/۷۷ c	K3615.1
۶۶۸۲/۱۶۷ bcd	۱۸۵/۶ cde	۱۹/۰.۴ b	۵۳۸/۳ bc	۱۴۴/۴ c	۱۲۵/۵ h	۱/۰.۳۸ de	۶۰/ ۲۴ c	K3545.6
۵۶۰۳/۵۰۰ cdef	۱۰۴/۹ fgh	۱۸/ ۳۸ bc	۴۸۶/۵ cd	۱۵۴/۰ c	۲۱۷/۵ cd	۰/۹۲۶۷ de	۱۸/ ۸۳ e	Zaqatala- 68
۴۶۰۰/۰۳ def	۱۳۰ defg	۱۴/۳۵ ef	۳۷۴efg	۸۳/۳۰ e	۱۶۵/۹ fg	۰/ ۸۹۵۶ de	۳۷/ ۲۳ de	S.C302
۴۷۹۹/۳۳۳ def	۸۶/۲۱ gh	۱۲/۹۵ f	۳۱۱/۸ g	۷۴/۵۱ e	۱۵۰/۹ g	۱/۰.۳۰ de	۹ ۲/۶۰ d	K3653.2
۵۱۹۵/۴۰ def	۹۴/۱۱ gh	۱۶/۴۰ bcde	۳۵۱ fg	۱۱۵/۲ d	۲۰۶/۶ d	۰/۹۷۷۸ de	۳۷/ ۵۴ de	B73
۵۹۹۰/۱۶ cde	۱۷۵/۳ cdef	۱۴/۳۴ ef	۳۲۰/۳ g	۱۱۴/۵ d	۲۱۲/۶ d	۰/۹۹۸۹ de	۲۱/ ۲۰ de	S.C704
۳۷۰۲/۶۷ f	۷۵/۰۵ h	۱۵/۱۸ def	۳۳۲/۸ fg	۱۵۲/۴ c	۱۶۲/۰ fg	۰/۷۳۷۸ e	۳۳/۶۷ de	Waxy
۵۱۰۳/۶ def	۱۱۸ efgh	۱۵/۶۰ cdef	۲۵۱ h	۸۵/۷۹ e	۱۷۷/۵ ef	۱/۰.۱۶ de	۳۷/ ۸۹ de	K3615.1
۴۵۰۲ ef	۷۴/۱۲ gh	۱۳/۷۲ ef	۳۷۶/۸ efg	۹۳/۲۲ de	۱۰۸/۶ h	۰/۸۸۶۷ de	۲۵/ ۹۹ de	K3545.6

حروف غیر مشابه نشانگر اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

نتایج مشابهی توسط Hayat و همکاران (۲۰۱۱)، Ahmad و همکاران (۲۰۱۲)، Ghogdi و همکاران (۲۰۱۲) و Heidari (۲۰۱۲) به دست آمده است. فرهودی (۱۳۹۲) در بررسی اثر شوری بر ژنوتیپ‌های گندم نشان داد که شوری سبب کاهش کلروفیل برگ شد.

ارتفاع بوته

با افزایش مقدار شوری خاک از ارتفاع بوته کاسته شد. بین ژنوتیپ‌های آزمایش از نظر ارتفاع بوته اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دیده شد (جدول ۲). بر اثر افزایش غلظت املاح در خاک، پتانسیل اسمزی و به دنبال آن پتانسیل آب در خاک کاهش می‌یابد که این مسئله باعث افزایش تنفس و کاهش ارتفاع و عملکرد گیاه می‌شود (حیدری شریف آباد، ۱۳۸۰). بیش‌ترین ارتفاع بوته به‌ترتیب در S.C704 و Zaqatala-68 دیده شد که بین آن‌ها اختلاف معنی‌داری دیده نشد. کم‌ترین ارتفاع بوته در K3545/6 دیده شد. مقایسه میانگین‌های برهم‌کنش ژنوتیپ در شرایط محیطی نشان داد که کم‌ترین ارتفاع بوته در شرایط محیطی نرمال و شور در K3545/6 دیده شد. بیش‌ترین کاهش ارتفاع بوته در ژنوتیپ S.C302 و کم‌ترین مقدار کاهش در K3545/6 دیده شد (جدول ۳). شوری از طریق کاهش فشار تورژسانس سبب کاهش رشد و توسعه سلول‌ها، خصوصاً در ساقه و برگ شده و به همین دلیل اولین اثر محسوس شوری بر روی گیاهان به صورت تعداد کم‌تر برگ‌ها و کاهش ارتفاع مشاهده می‌شود (میرمحمدی میبیدی و قره‌یاضی، ۱۳۸۱). Rohanipoor و همکاران (۲۰۱۳) گزارش نمودند که شوری باعث کاهش معنی‌دار در ارتفاع ساقه ذرت شد، بیش‌ترین ارتفاع بوته در شاهد مشاهده شد که با شوری سه دسی زیمنس اختلاف معنی‌داری نداشت و کم‌ترین ارتفاع بوته در بالاترین سطح شوری به دست آمد. نجفی و سرهنگ زاده (۱۳۹۱) در بررسی اثر تنش شوری و غرقابی بر ذرت علوفه‌ای در شرایط گلخانه نشان دادند که با افزایش شوری به هشت دسی زیمنس ارتفاع بوته و شاخص سبزی‌نگی کاهش می‌یابد. نعمت پور و همکاران (۱۳۹۴) در آزمایشی نشان دادند که با افزایش تنش شوری ارتفاع ساقه کاهش یافت، به‌طوری که تیمار ۱۰۰ میلی مولار شوری نسبت به شاهد، ارتفاع ساقه را به میزان ۳۵/۴۴ درصد کاهش داد.

وزن بلال

نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس نشان داد که در بین سال‌های مختلف اختلاف معنی‌داری از نظر وزن بلال دیده نشد (جدول ۲). بین شرایط محیطی اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دیده شد و شوری باعث کاهش وزن بلال در ژنوتیپ‌های ذرت شد. برهم‌کنش بین ژنوتیپ و شرایط محیطی معنی‌دار بود و ژنوتیپ‌های مختلف عکس‌العمل‌های متفاوتی نسبت به شوری نشان دادند. مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها نشان داد که بیش‌ترین وزن بلال به ترتیب در ژنوتیپ‌های Zaqatala-68 و S.C704 دیده شد که اختلاف معنی‌داری با هم نداشتند، ولی با سایر ژنوتیپ‌ها اختلاف معنی‌داری نشان

دادند (جدول ۳). از نظر وزن بلال بین ژنوتیپ‌های B73 و Waxy اختلاف معنی‌داری دیده نشد. کم‌ترین وزن بلال نیز در ژنوتیپ S.C302 دیده شد. مقایسه میانگین برهم‌کنش ژنوتیپ در محیط نشان داد که بیش‌ترین وزن بلال در شرایط نرمال و به‌ترتیب در ژنوتیپ‌های S.C704 و Zaqatala-68 دیده شد که اختلاف معنی‌داری با هم نداشتند. بیش‌ترین کاهش در وزن بلال در شرایط شور در ژنوتیپ‌های S.C704 و B73 به‌دست آمد. کاهش تعداد دانه اشاره به کمبود مواد فتوسنتزی در دوره قبل از ظهور گل دارد. Jung و همکاران (۲۰۱۷) در بررسی اثر شوری بر دو ژنوتیپ ذرت pioneer و fabregas نشان دادند که تنش شوری تعداد دانه در بلال را در هر دو ژنوتیپ کاهش داد. همچنین عملکرد دانه‌ای در شرایط تنش شوری نسبت به حالت بدون تنش بیش از ۳۰ درصد کاهش نشان داد. ولی وزن دانه در pioneer در شرایط تنش افزایش یافت. احتمالاً کاهش تعداد دانه از افزایش هورمون اسید آبسزیک ناشی شده باشد که این هورمون سبب مرگ دانه‌های گرده شده و لذا تعداد گل‌های تلقیح شده و تعداد دانه را کاهش داده است (شمس‌الدین سعید و فرح‌بخش، ۱۳۸۸). Mass و Grive (۱۹۹۰) اظهار داشتند که تنش شوری در ظرفیت نهایی دانه تغییراتی را ایجاد می‌کند، به‌طوری‌که باعث کاهش معنی‌داری در طول بلال، تعداد بلال و نیز تعداد دانه در بلال می‌شود و همچنین تنش شوری از تعداد نهایی برگ بر روی ساقه اصلی کاسته و دوره رشد رویشی ساقه را کوتاه می‌نماید.

وزن ۱۰۰ دانه

در بین سال‌ها اختلاف معنی‌داری از نظر وزن ۱۰۰ دانه دیده نشد. بین شرایط محیطی اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دیده شد و شوری باعث کاهش وزن ۱۰۰ دانه در ژنوتیپ‌های ذرت شد (جدول ۲). مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها نشان داد که بیش‌ترین وزن ۱۰۰ دانه در ژنوتیپ Zaqatala-68 بود که با همه ژنوتیپ‌ها اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد نشان داد. از نظر وزن ۱۰۰ دانه بین ژنوتیپ‌های B73 و Waxy، K3615/1 و K3545/6 اختلاف معنی‌داری دیده نشد (جدول ۳). کم‌ترین وزن ۱۰۰ دانه نیز در ژنوتیپ K3653/2 دیده شد. مقایسه میانگین برهم‌کنش ژنوتیپ در محیط نشان داد که بیش‌ترین وزن ۱۰۰ دانه در شرایط نرمال و شور در ژنوتیپ Zaqatala-68 دیده شد که اختلاف معنی‌داری با بقیه تیمارها در شرایط نرمال و شور داشت. بیش‌ترین مقدار کاهش وزن ۱۰۰ دانه به‌ترتیب در Zaqatala-68 و K3545/6 به‌دست آمد. کم‌ترین مقدار کاهش در وزن ۱۰۰ دانه نیز به ترتیب در K3615/1 و S.C704 به‌دست آمد (جدول ۳). کاهش وزن هزار دانه ممکن است به یکی از دو دلیل کاهش میزان مواد فتوسنتزی وارد شده به بلال به دلیل اختصاص بخشی از مواد فتوسنتزی تولید شده برای تنظیم اسمزی مورد نیاز گیاه و یا کاهش طول دوره پر شدن دانه‌ها باشد. Blanco و همکاران (۲۰۰۸) با اعمال تنش شوری بر عملکرد ذرت مشاهده کردند که با اعمال تنش شوری، وزن صد دانه کاهش یافت که نتایج مذکور با یافته‌های این تحقیق مطابقت دارد. با بررسی اثر تنش شوری بر

تعداد دانه در بلال مشاهده شد که با افزایش شوری، تعداد دانه در بلال کاهش یافت که علت آن را می‌توان افزایش پتانسیل اسمزی در منطقه ریشه و کاهش جذب آب توسط ریشه گیاه نسبت داد که در چنین شرایطی به علت از بین رفتن دانه‌های گرده و تاخیر در ظهور کاکل‌ها و گرم شدن هوا، تلقیح به طور کامل در ذرت انجام نمی‌گیرد.

وزن خشک تک‌بوته

بین ژنوتیپ‌های آزمایش از نظر وزن خشک تک بوته اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دیده شد. برهم-کنش سال در ژنوتیپ اختلاف معنی‌داری نداشت، ولی بین برهم‌کنش ژنوتیپ در شرایط محیطی اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دیده شد (جدول ۲). مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها برای صفت وزن خشک تک‌بوته نشان داد که بیش‌ترین وزن خشک تک‌بوته به ترتیب در B73، S.C704 و K3653/2 و K3615/1 دیده شد که بین آن‌ها اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. کم‌ترین مقدار وزن خشک تک بوته نیز در ژنوتیپ Waxy دیده شد. کاهش غلظت کلروفیل که از عوامل مهم اثرگذار در ظرفیت فتوسنتزی می‌باشد، با افزایش درجه شوری موجب ناکارآمدی برگ‌ها در انجام فتوسنتز و تشدید صدمات تنش شد. بنابراین شوری سبب کاهش ظرفیت کل فتوسنتزی در گیاهان شد و از طریق کاهش میزان کلروفیل در برگ‌ها سبب اختلال در سنتز مواد فتوسنتزی جهت رشد گیاه شد و وزن خشک گیاه تحت تاثیر شوری به موازات کاهش سطح برگ و میزان کلروفیل برگ‌ها کاهش یافت. این امر نشان می‌دهد شاخص ماده خشک، سطح برگ و غلظت کلروفیل در ارتباط با یکدیگر می‌باشند. در واقع با کاهش سطح برگ و غلظت کلروفیل قدرت گیاه برای تولید ماده خشک و نهایتاً عملکرد دانه کاهش می‌یابد. همبستگی مثبت و معنی‌دار بین وزن خشک گیاه و عملکرد دانه نشان دهنده این واقعیت می‌باشد. آقاباباییان و سپهری (۱۳۹۶) در بررسی اثر قارچ اندوفیت جهت کاهش اثر مضر تنش شوری در گیاه ذرت نشان داد که با افزایش شوری به ۳۰۰ میلی مول وزن خشک اندام هوایی و ریشه به‌طور معنی‌داری کاهش یافت. افشین مهر و همکاران (۱۳۹۲) در بررسی اثر شوری بر گیاه سویا نشان دادند که با افزایش شوری وزن تر و خشک اندام هوایی، ارتفاع بوته و سطح برگ به‌طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. مقایسه میانگین برهم‌کنش ژنوتیپ در شرایط محیطی نشان داد که بیش‌ترین وزن خشک تک بوته در شرایط نرمال دیده شده و شرایط شوری باعث کاهش این صفت شده است. بیش‌ترین مقدار در شرایط نرمال به ترتیب در B73 و K3653/2 به‌دست آمد که با تمامی تیمارها در شرایط نرمال و شور اختلاف معنی‌داری داشت. کم‌ترین وزن خشک تک بوته در شرایط محیطی شور و در کولتیوار K3545/6 دیده شد. بیش‌ترین کاهش در وزن خشک بوته در شرایط شوری به ترتیب در B73 و K3653/2 و کم‌ترین مقدار کاهش وزن خشک بوته در S.C302 به‌دست آمد (جدول‌های ۱ و ۲). Pal و Raghar (۱۹۹۴) در آزمایش مزرعه‌ای روی ۵ ژنوتیپ ذرت با مقادیر مختلف شوری گزارش کردند که طول بلال، وزن هزار دانه، عملکرد ماده خشک و عملکرد دانه کاهش یافت. Kaya

و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی دریافته‌اند که تنش شوری سبب کاهش وزن خشک کل ذرت شد. به طوری که بیش‌ترین وزن خشک در شاهد و کم‌ترین وزن خشک در ۱۰۰ میلی‌مولار بود.

عملکرد دانه

بین شرایط محیطی اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد دیده شد و شوری باعث کاهش عملکرد در ژنوتیپ‌های ذرت شد (جدول ۲). کاهش رشد و عملکرد در بسیاری از گیاهان در تنش شوری دیده می‌شود، با این وجود اثر شدیدتر در سطوح شوری بالاتر اتفاق می‌افتد (Koyro et al., 2013). مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها نشان داد که بیش‌ترین عملکرد در ژنوتیپ Zaqatala-68 دیده شد که با ژنوتیپ‌های S.C704 و K3653/2 و B73 اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد نداشت. کم‌ترین عملکرد در ژنوتیپ Waxy دیده شد. مقایسه میانگین برهم‌کنش ژنوتیپ در محیط نشان داد که بیش‌ترین عملکرد در شرایط نرمال و در ژنوتیپ Zaqatala-68 دیده شد که اختلاف معنی‌داری با K3653/2 و S.C704 در شرایط نرمال نداشت، ولی با ژنوتیپ‌های دیگر در شرایط نرمال و شور اختلاف معنی‌داری داشت (جدول ۳). کم‌ترین مقدار عملکرد در شرایط شور و به ترتیب در ژنوتیپ‌های Waxy و K3545/6 دیده شد. بیش‌ترین مقدار کاهش عملکرد در اثر شوری به ترتیب در Zaqatala-68 و K3653/2 و کم‌ترین مقدار کاهش عملکرد در هکتار در Waxy و S.C302 دیده شد. همبستگی بالای عملکرد دانه با اجزای عملکرد از یک طرف و کاهش مقدار این اجزا در اثر شوری از طرف دیگر نشان داد که کاهش عملکرد امری کاملاً منطقی می‌باشد. با توجه به اینکه گیاهان بخش عمده ای از دوره رشد خود را در معرض شوری گذرانده‌اند، احتمالاً میزان یون‌های سمی سدیم و کلر در برگ‌ها با افزایش شوری افزایش یافته و سبب کاهش عملکرد در گیاه شده است. عسگری و همکاران (۱۳۹۲) با ارزیابی برخی ویژگی‌های فیزیولوژیک و عملکرد هیبریدهای ذرت تحت شرایط تنش شوری نشان دادند که با افزایش شوری اختلافات معنی‌داری در عملکرد دانه و شاخص کلروفیل دیده شد. نتایج تحقیق Blanco و همکاران (۲۰۰۸) نیز حاکی از کاهش عملکرد دانه با افزایش تنش شوری بود. شمس‌الدین سعید و فرح بخش (۱۳۸۸) در مطالعه اثر تنش شوری بر رشد و عملکرد دو ژنوتیپ ذرت، نشان دادند که اکثر صفات از جمله، ارتفاع ساقه، تعداد برگ، وزن خشک و میزان کلروفیل تحت تاثیر شوری اختلاف معنی‌داری دارند. بالاترین مقدار هر یک از صفات رویشی در تیمار شاهد و کم‌ترین آن در تیمار تنش شدید مشاهده شد. همبستگی بین صفات در شرایط نرمال و شور نشان داد که شوری باعث تغییراتی در ضرایب شده است. در شرایط بدون شوری بین کلروفیل a با ارتفاع بوته و تعداد دانه در بلال همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود دارد (جدول ۴). ارتفاع بوته با تعداد دانه در بلال و عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت. بین تعداد دانه در بلال با وزن ۱۰۰ دانه، وزن خشک بوته و عملکرد دانه همبستگی مثبت به‌دست آمد. بین وزن خشک بوته با عملکرد نیز همبستگی مثبت و معنی‌داری

مشاهده شد. در شرایط شوری خاک بین ارتفاع بوته با وزن خشک بوته، بین تعداد دانه در بلال با وزن ۱۰۰ دانه و عملکرد دانه و بین وزن خشک بوته با عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی‌داری به‌دست آمد (جدول ۴).

جدول ۴: ضرایب همبستگی ساده بین صفات مورد بررسی در شرایط شور و نرمال بین ژنوتیپ‌های ذرت

عملکرد دانه	وزن خشک بوته	وزن ۱۰۰ دانه	تعداد دانه در بلال	ارتفاع بوته
نرمال	۰/۱۴۶	۰/۱۲۹	۰/۳۶۶**	۰/۴۰۷**
کلروفیل a	شوری	۰/۱۳۲	۰/۲۵۴	۰/۲۱۱
نرمال	۰/۲۵۴*	۰/۱۰۵	۰/۴۶۸**	
ارتفاع بوته	شوری	۰/۳۷۵**	۰/۲۱۱	۰/۳۵۰
نرمال	۰/۴۴۲**	۰/۳۷۲**	۰/۲۶۷*	
تعداد دانه در بلال	شوری	۰/۴۶۵**	۰/۵۴۷**	
نرمال	۰/۱۷۳	۰/۱۳۲		
وزن ۱۰۰ دانه	شوری	۰/۲۰۵	۰/۱۳۲	
نرمال	۰/۲۸۳*			
وزن خشک بوته	شوری	۰/۳۸۳**		

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد.

شدت تنش (SI) در این آزمایش بیش‌تر ($SI=0.55$) و همبستگی بین YP و YS غیرمعنی‌دار بود ($r=0.04$). بنابراین، انتخاب بر اساس عملکرد در شرایط بدون تنش، عملکرد را تنها در محیط بدون تنش افزایش می‌دهد و انتخاب عملکرد در شرایط تنش، باعث افزایش آن در این شرایط می‌شود (جدول ۵). میانگین عملکرد (MP) به نفع عملکرد بالقوه بالاتر و تحمل به تنش پایین‌تر است. همبستگی بین MP و YP معنی‌دار بود ($r=0.84$ و $p<0.01$). بنابراین، انتخاب بر اساس MP عملکرد را در محیط‌های توام با تنش افزایش می‌دهد. S.C704، Zaqatala-68 و S.C302 بهترین ژنوتیپ‌های ذرت بر اساس این شاخص بودند (جدول ۵). همبستگی مثبت و معنی‌دار بین YP با (MP، GMP و STI) و همچنین بین YS با (MP، GMP و STI) نشانگر این است که YP و YS از نظر پیشگویی بهتر از TOL و SSI هستند. مقادیر بزرگتر TOL نشان‌دهنده حساسیت به تنش است، بنابراین مقادیر کوچک‌تر از TOL بیش‌تر مطلوب خواهد بود. انتخاب بر اساس TOL به نفع ژنوتیپ‌های با پتانسیل عملکرد پایین و عملکرد بالا در شرایط تنش می‌باشد. ارزش SSI (شاخص حساسیت به نمک) به وضوح تنوع ژنتیکی در پاسخ به تنش شوری را نشان داد. Jeannette و همکاران (۲۰۰۲) گزارش کردند که مقادیر پایین‌تر SSI حاکی از تحمل بیش‌تر به شوری است. همبستگی بین تحمل و YP مثبت و معنی‌دار بود ($r=0.821$ و $p<0.01$) و یک رابطه منفی و معنی‌دار بین YS و TOL ($r=-0.525$ و $p<0.01$) به‌دست آمد (جدول ۵). این نتایج مشابه با آزمایشات Srivastava و همکاران (۲۰۰۵) و Reema (۲۰۰۷) می‌باشد که به‌ترتیب برای تحمل به شوری در ژنوتیپ‌های نخود و عدس اجرا شده بود. Waxy، S.C302، B73، K3653/2 و Zaqatala-68 کوچک‌ترین

مقادیر TOL را داشتند و از این نظر بهترین ژنوتیپ‌ها بر اساس این شاخص بودند (جدول ۵). شاخص حساسیت به تنش (SSI) توسط Fischer and maurer (۱۹۷۸) معرفی شده و معنی‌دار بود و همبستگی منفی با عملکرد تحت شرایط تنش داشت و از طرفی یک همبستگی مثبت با شاخص TOL را نشان داد. در استفاده از شاخص SSI، ارزش‌های بالاتر از یک نشان دهنده حساسیت به تنش اسمزی و ارزش کم‌تر از یک نشانگر حساسیت کم‌تر نسبت به تنش است (Guttieri et al, 2001). انتخاب بر اساس ترکیبی از هر دو پارامتر GMP و SSI می‌تواند معیار مناسبی برای ارزیابی تحمل به تنش در گیاهان باشد (Ramirez and Kelly, 1998). S.C704، S.C302 و Zaqatala-68 بهترین ژنوتیپ‌ها بر اساس این شاخص بودند. SSI پایین نشانگر تحمل به تنش بالاتر است. TOL و SSI همبستگی مثبت داشتند ($r = 0.867$, $p < 0.01$). همبستگی بین SSI و YP مثبت و معنی‌دار بود ($r = 0.495$ و $p < 0.05$) اما همبستگی بین SSI و YS منفی و معنی‌دار بود ($r = -0.779$ و $p < 0.01$). Toorchi و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند که همبستگی بین MP، GMP، YS با YP مثبت بود. Khalili (۲۰۱۲) گزارش کرد که GMP، MP و STI همبستگی مثبت و معنی‌داری با عملکرد در شرایط تنش داشت. گزارشات Farshadfar و Elyasi (۲۰۱۲) و Golabadi و همکاران (۲۰۰۶) در توده‌های گندم دوروم با نتایج به-دست آمده سازگار بود. Waxy، S.C302، B73 و Zaqatala-68 بهترین ژنوتیپ‌ها بر اساس این شاخص بودند. ارزش بالای STI نشانگر عملکرد بالقوه بالا و تحمل به تنش بالاتر است (Fernandez, 1992). بر اساس این شاخص S.C704، Zaqatala-68 و S.C302 انتخاب شدند (جدول ۴).

جدول ۵: ضرایب همبستگی بین شاخص‌های تحمل و تنش در سه سال بر روی واریته‌های ذرت

Ys	SSI	TOL	MP	GMP	STI	
۰/۰۵۴	۰/۴۹۵*	۰/۸۲۱**	۰/۸۴۰**	۰/۵۸۵**	۰/۵۵۸**	Yp
	-۰/۷۷۹**	-۰/۵۲۵**	۰/۵۸۸**	۰/۸۳۷**	۰/۸۴۴**	Ys
		۰/۸۶۷**	۰/۰۲۲	-۰/۳۴۵	-۰/۳۴۷	SSI
			۰/۳۸۰	۰/۰۲۱	-۰/۰۰۷	TOL
				۰/۹۲۹**	۰/۹۱۱**	MP
					۰/۹۸۹**	GMP

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد و یک درصد می‌باشد.

شاخص تحمل به تنش=STI، شاخص تحمل=TOL، شاخص حساسیت به تنش=SSI، میانگین تولید=MP

میانگین هندسی تولید=GMP، عملکرد در شرایط تنش=YS، عملکرد در شرایط بدون تنش=Yp

Naroui Rad و همکاران (۲۰۰۴) گزارش کردند که سه شاخص STI، GMP و MP بالاترین ضریب همبستگی مثبت را با عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش داشته است. Golabadi و همکاران (۲۰۰۶)، Sio-Se Mardeh و همکاران (۲۰۰۶) و Naroui Rad و همکاران (۲۰۰۴) نشان دادند که گزینش برای تحمل به خشکی در گندم می‌تواند با انتخاب

بالایی از سه شاخص MP، GMP و STI، تحت شرایط دیم انجام شود. Mehrabi (۲۰۱۱) پیشنهاد نمود که هیبریدهای ذرت با عملکرد بالا ممکن است بر اساس شاخص‌های GMP و STI انتخاب شوند. همچنین İlker (۲۰۱۱) به این نتیجه رسید که مقادیر پارامترهای MP، GMP و STI برای انتخاب ژنوتیپ‌های گندم پرمحصول در هر دو حالت تنش و بدون تنش مناسب هستند.

جدول ۶: Ys و Yp و دیگر شاخص‌های تحمل به شوری در ژنوتیپ‌های ذرت

ژنوتیپ	SSI	STI	GMP	TOL	MP (گرم در پلات)	Ys (گرم در پلات)	Yp (گرم در پلات)
Zaqatala-68	۱/۳۰۰۶	۰/۶۳۶	۲۸۰۹/۱۸	۱۲۸۳	۲۸۸۱/۵	۲۲۴۰	۳۵۲۳
S.C302	۰/۴۴۲۱	۰/۸۷۶	۱۹۶۵/۷۱	۲۶۰	۱۹۷۰	۱۸۴۰	۲۱۰۰
K3653/2	۱/۳۱۸۰	۰/۶۳۱	۲۴۱۷/۱۴	۱۱۲۳	۲۴۸۱/۵	۱۹۲۰	۳۰۴۳
B73	۰/۷۱۵۱	۰/۸۰	۲۳۲۲/۴۹	۵۲۰	۲۳۳۷	۲۰۷۷	۲۵۹۷
S.C704	۰/۹۶۷۰	۰/۷۲۹	۲۸۰۶/۹۴	۸۹۰	۲۸۴۲	۲۳۹۷	۳۲۸۷
Waxy	۱/۱۶۵۵	۰/۶۷۴	۱۸۰۳/۲۱	۷۱۷	۱۸۳۸/۵	۱۴۸۰	۲۱۹۷
K3615/1	۰/۶۷۶۸	۰/۸۱	۲۲۶۵/۹۸	۴۷۷	۲۲۷۸/۵	۲۰۴۰	۲۵۱۷
K3545/6	۱/۱۶۳۷	۰/۶۷۴	۲۱۹۲/۲۶	۸۷۰	۲۲۳۵	۱۸۰۰	۲۶۷۰

شاخص تحمل به تنش=STI، شاخص تحمل=TOL، شاخص حساسیت به تنش=SSI، میانگین تولید=MP، میانگین هندسی تولید=GMP، عملکرد در شرایط تنش=Yp، عملکرد در شرایط تنش=YS.

نتیجه‌گیری

شوری خاک باعث کاهش شاخص محتوای کلروفیل، کلروفیل a، ارتفاع بوته، وزن بلال، تعداد دانه در بلال، وزن صد-دانه، وزن خشک بوته و عملکرد در همه ژنوتیپ‌ها شد. ژنوتیپ‌های S.C704 با منشاء کشور ایران و Zaqatala-68 با منشاء کشور آذربایجان با تولید بیش‌ترین عملکرد دانه در شرایط شور به‌عنوان ژنوتیپ‌های مقاوم انتخاب شدند. بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی در شرایط نرمال و تنش اختلافات معنی‌دار در اکثر صفات دیده شد که نشانگر تنوع بالا از نظر این ویژگی‌ها است و گزینش و تلاقی بین آن‌ها مناسب خواهد بود. شاخص‌های مختلف تحمل و حساسیت به تنش نشان داد که بر اساس اکثر این شاخص‌ها نوتیپ‌های S.C704 و Zaqatala-68 تحمل بیش‌تری نسبت به تنش نشان دادند.

منابع

افشین مهر، ر.، عزیزاده، ا.، جعفری حقیقی، ب. و زارع، م. ۱۳۹۲. اثر سطوح مختلف شوری بر برخی صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک چند رقم سویا. مجله اکوفیزیولوژی گیاهی. سال پنجم، شماره چهاردهم، ص ۱۷-۳۳.

آقاباباییان، م و سپهری، م. ۱۳۹۶. تاثیر قارچ اندوفیت جهت کاهش اثرات مضر تنش شوری در گیاه ذرت. مجله تنش‌های محیطی در علوم زراعی. جلد دهم، شماره دوم، ۳۱۹-۳۲۹.

بی‌نام. ۱۳۹۶. میزان تولید محصولات زراعی در سال زراعی ۹۵-۱۳۹۴. مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات وزارت

جهاد کشاورزی. مرداد ۱۳۹۶. ۸۰ ص، سایت <http://amar.maj.ir>.

بی‌نام. ۱۳۹۳. صادرات و واردات بخش کشاورزی سال ۱۳۹۳. مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات وزارت جهاد

کشاورزی. معاونت برنامه ریزی و اقتصاد. ۱۵۷ ص. سایت <http://amar.maj.ir>.

حسن‌پور، ر.، نیشابوری، م و زارع حق، د. ۱۳۹۴. اثر توام شوری و تراکم خاک بر برخی شاخص‌های رشد ذرت.

نشریه دانش آب و خاک. ۲۵ (۱): ۳۶۰-۲۴۷.

حیدری شریف آباد، ح. ۱۳۸۰. گیاه و شوری. انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران. ۱۹۹ صفحه.

رضائی، م. ع.، خاوری نژاد، ر. ع. و فهیمی. ح. ۱۳۸۳. پاسخ فیزیولوژیک گیاه پنبه به شوری‌های مختلف خاک.

پژوهش و سازندگی در زراعت و باغبانی، شماره ۶۲، صفحه‌های ۸۱ تا ۸۹.

شمس‌الدین سعید، م. و فرح‌بخش، ح. ۱۳۸۸. اثر تنش شوری بر عملکرد و برخی خصوصیات زراعی و فیزیولوژیک

دو هیبرید ذرت در منطقه کرمان. مجله تولیدات گیاهی (مجله علمی کشاورزی). ۳۲ (۱): ۲۵-۱۳.

عسگری، م.، مقصودی مود، ع. ا. و صفاری، و. ر. ۱۳۹۲. بررسی برخی خصوصیات فیزیولوژیک و عملکرد

هیبریدهای ذرت (*Zea mays* L.) تحت شرایط تنش شوری. مجله تولید و فراوری محصولات زراعی و باغی. ۳ (۹): ۱۰۴-۹۳.

فرهودی، ر. ۱۳۹۲. بررسی اثر تنش شوری بر رشد و ویژگی‌های فیزیولوژیک نه رقم گندم در مرحله رشد رویشی.

فصلنامه علمی پژوهشی فیزیولوژی گیاهان زراعی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۵ (۲۰): ۷۱-۸۶.

قهرمانی پیرسلامی، ف.، راهنما، ا.، سیاهپوش، م. و برومند نسب، س. ۱۳۹۵. اثر آبیاری بارانی با آب شور بر

صفات مورفوفیزیولوژیک و عملکرد دانه ذرت. مجله علوم زراعی ایران. ۱۸ (۲): ۱۴۶-۱۳۵.

ملازم، د. ۱۳۹۴. اثر تنش شوری بر آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان، رنگیزه‌های فتوسنتزی و پرولین در ارقام تجاری ذرت.

فصلنامه بوم‌شناسی کشاورزی. ۱۱ (۱): ۶۳-۵۵.

مومنی، ع. ۱۳۸۹. پراکنش جغرافیایی و سطوح شوری منابع خاک ایران. مجله پژوهش‌های خاک (علوم خاک و آب).

۲۴ (۳): ۲۰۳-۲۱۵.

میرمحمدی میبیدی، س. ع. م. و قره یاضی، ب. ۱۳۸۱. جنبه‌های فیزیولوژیک و به‌نژادی تنش شوری گیاهان.

انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان. ۲۲۶ صفحه.

نجفی، ن. و سرهنگ زاده، ا. ۱۳۹۱. اثر شوری کلرید سدیم و غرقاب شدن خاک بر ویژگی‌های رشد ذرت علوفه‌ای

در شرایط گلخانه‌ای. مجله علوم و فنون کشت‌های گلخانه‌ای. ۳ (۱۰): ۱-۱۵.

نعمت‌پور، ا.، کاظمینی، س. ع. و عدالت، م. ۱۳۹۴. تاثیر تنش شوری بر برخی ویژگی‌های فیزیولوژیکی و رشد دو

رقم ذرت شیرین. مجله فناوری تولیدات گیاهی. ۱۵ (۲): ۱۶۳-۱۵۳.

Ahmad, P., Hakeem, K., Kumar, R. A., Ashraf, M. and Akram, N. A. 2012. Salt-induced changes in photosynthetic activity and oxidative defense system of three cultivars of mustard (*Brassica juncea* L.). African Journal of Biotechnology. 11:2694-2703.

Arnon, D. I. 1975. Copper enzymes in isolated chloroplasts; polyphenol-oxidase in *Beta vulgaris*. Plant Physiol. 24:1-15.

Ashraf, M., Azmi, Y., Khan, A. H. and Ala, S. A. 1994. Effect of water stress on total phenols, peroxides activity and chlorophyll content in wheat. Acta Physiology plant. 16 (3):1-18.

Ben-Salah, I., Slatni, T., Gruber, M., Messedi, D. and Gandour, M. 2011. Relationship between symbiotic nitrogen fixation, sucrose synthesis and anti-oxidant activities in source leaves of two *Medicago ciliaris* lines cultivated under salt stress. Environmental and Experimental Botany., 70: 166-173.

Blanco, F. F., Folegatti, M. V., Gheyi, H. R. and Fernandes, P. D. 2008. Growth and yield of corn irrigated with saline water. Science Agriculture. 65(6): 574-580.

Cha-um, S. and Kirdmanee, C. 2009. Effect of salt stress on proline accumulation, photosynthetic ability and growth characters in two maize cultivars. Pakistan Journal of Botany 41: 87-98.

Farshadfar, E. and Elyasi, P. 2012. Screening quantitative indicators of drought tolerance in bread wheat (*Triticum aestivum* L.) landraces. European Journal of Experimental Biology. 2(3): 577-584.

Fernandez, G. C. J. 1992. Effective selection criteria of assessing plant stress tolerance. Brazilian Journal of Plant Physiology 2: 23-30.

Fischer, R. A., and Maurer, R. 1978. drought resistance in spring wheat cultivar. I. grain yield responses Australian journal of Agricultural research 29:897-912.

Ghogdi, E. A., Izadi-Darbandi, A. and Borzouei, A. 2012. Effects of salinity on some physiological traits in wheat (*Triticum aestivum* L) cultivars. Indian Journal of Science and Technology. 5(1):1901-1906.

Golabadi, M., Arzani, A. and Maibody, S. A. M. 2006. Assessment of drought tolerance in segregating populations in durum wheat. African Journal of Agricultural Research. 5: 162-171.

Guttieri, M. J., Stark, J. BrIen, C. K. and Souza, E. 2001. Relative sensitivity of spring wheat grain yield and quality parameters to moisture deficit. *Crop Science*. 41:327-335.

Hayat, S., Mir, B. A., Wani, A. S., Hasan, S. A., Irfan, M. and Ahmad, A. 2011. Screening of salt tolerant genotypes of *Brassica juncea* based on photosynthetic attributes. *Journal of Plant Interactions*. 6:53-60.

Heidari, M. 2012. Effects of salinity stress on growth, chlorophyll content and osmotic components of two basils (*Ocimum basilicum* L.) genotypes. *African Journal of Biotechnology*. 11(2):379-384.

Hütsch, B.W., Jung, S. and Schubert, S. 2015. Comparison of salt and drought-stress effects on corn growth and yield formation with regard to acid invertase activity in the kernels. *Journal of Agronomy and Crop Science*. 201: 353-367.

İlker, E., Tatar, Ö., kut, A., Tonk, F., Tosun, M. and Turk, J. 2011. Determination of Tolerance Level of Some Wheat Genotypes to Post-Anthesis Drought. *Turkish Journal of Field Crops*. 16(1):59-63.

Jeannette, S., Craig, R. and Lynch, J. P. 2002. Salinity tolerance of *Phaseolus* species during germination and early seedling growth. *Crop Science*. 42:1584-1594.

Jung, S., Hütsch, B.W., Schubert, S. 2017. Salt stress reduces kernel number of corn by inhibiting plasma membrane H⁺-ATPase activity. *Plant Physiol Biochem*. 113:198-207.

Kaya, C., Sonmez, O., Aydemir, S. and Dikilitas, M. 2013. Mitigation effects of glycinebetaine on oxidative stress and some key growth parameters of maize exposed to salt stress. *Turkish Journal of Agriculture and Forestry*, 37: 188-194.

Khalili, M., Naghavi, M. R., Pour Aboughadareh, A. R. and Talebzadeh, J. 2012. Evaluating of drought stress tolerance based on selection indices in spring canola cultivars (*Brassica napus* L.). *Journal of Agricultural Science*. 4(11):78-85.

Koyro, H. W., Hussain, T., Huchzermeyer, B. and Ajmal Khan, M. 2013. Photosynthetic and growth responses of a perennial halophytic grass *Panicum turgidum* to increasing NaCl concentrations. *Environmental and Experimental Botany*. 91, 22-29.

Mass, E. V. and Grive, E. M. 1990. Spike and leaf development in salt stressed corn *Crop Science*, 30:1309-1313.

Mehrabi, P., Homayoun, H. and Daliri, M. S. 2011. Study of drought tolerance of corn genotypes using STI index *Middle-East Journal of Scientific Research*. 9(1):68-70.

Meng, H. B., Jiang, S. S., HUA, S., Lin, JX. Y., Li, Y. L., Guo, W. Li. and Jiang, L. X. 2011. Comparison between a tetraploid turnip and its diploid progenitor (*Brassica rapa* L.): the adaptation to salinity stress. *Agricultural Sciences in China*. 10(3), 363-375.

Murat, A., Abdelkarim, H. A. E., Nilgün, T. and Suleyman, T. 2010. Effect of salt stress on growth and ion distribution and accumulation in shoot and root of maize plant. *African Journal of Agricultural Research* 5(7): 584-588.

Naroui Rad, M. R., Abbasi, M. R. and Fanay, H. R. 2004. Evaluation of drought stress tolerance with use of stress tolerance indexes in sorghum collected germplasms national plant gene bank of Iran. *Persian. Journal of Pajouhesh and Sazandegi*. 82: 11-18.

Ozturk, M., Ozdemir, F., Eser, B., Adiyahsi, O. I. and Ilbi, H. 1995. Studies on the salt-hormone interactions in the germination and seedling growth of some vegetable species. In: Khan, MA, Ungar IA (Eds.). *Biology of salt tolerant plants*. University of Karachi. Pakistan 59-64.

Ozdemir, M., Eser, F., Adiyahsi, O. I. and Ilbi, H. 1995. Studies on the salt-hormone interactions in the germination and seedling growth of some vegetable species. In: Khan, MA, Ungar IA (Eds.). *Biology of salt tolerant plants*. University of Karachi. Pakistan 59-64.

Raghar, C. S., and Pal, B. 1994. Effect of saline water on growth, yield and contributory characters of various corn cultivars. *Agriculture Research*, 15: 351-356.

Ramirez, P. and Kelly, J. D. 1998. Traits related to drought related to drought resistance in common bean. *Euphytica*, 99:127-136.

Reema, C. 2007. Effect salt stress on growth, productivity and nutrient uptake in lentil (*Lens culinaris* Medic.). Ph.D. Thesis submitted to Rohilkhand, M. J. P. Uni. Bly.

Rosielle, A. A. and Hamblin, J. 1981. Theoretical aspects of selection for yield in stress and non-stress environments. *Crop Science*. 21: 943-946.

Rohanipoor, A., Norouzi, M., Moezzi, A. and Hassibi, P. 2013. Effect of silicon on some physiological properties of Maize (*Zea mays* L.) under salt stress. *Journal of Biology and Environment Science*, 7 (20): 71- 79.

Selvakumar, G., Kim, K., Hu, S. and Sa, T. 2014. Effect of salinity on plants and the role of arbuscular mycorrhizal fungi and plant growth-promoting rhizobacteria in alleviation of salt stress. In: Parvaiz Ahmad, P., Wani, R.M. (Eds.), *Physiological Mechanisms and Adaptation Strategies in Plants Under Changing Environment*. Springer, New York, pp. 115_144.

Sepaskhah, A. R. and Yousofi-Falakdehi, A. 2010. Rice yield modeling under salinity and water stress conditions using an appropriate macroscopic root water uptake equation. *Pakistan Journal of Biological Science*.13, 1099–1105.

Sio-Se Mardeh, A., Ahmadi, A., Poustini, K. and Mohammadi, V. 2006. Evaluation of drought tolerance indices under various Environ. Conditions. *Field Crops Research*. 98: 222-229.

Siringam, K., Juntawong, N., Cha-um, S. and Kirdmanee, C. 2011. Salt stress induced ion accumulation, ion homeostasis, membrane injury and sugar contents in salt-sensitive rice (*Oryza*

sativa L. spp. indica) roots under isoosmotic conditions. African Journal of Biotechnology. 10(8), 1340–1346.

Srivastava, N., Vadez, V., Krishnamurthy, L. Saxena, K. B., Nigam, S. N. and Rupakula, A. 2005. Screening for salinity tolerance in pigeon pea (*Cajanus cajan* L.) and groundnut (*Arachis hypogea* L.) abstract 145, 4th international food legumes research conference Oct. 18-22, 2005, New Delhi, India.

Toorchi, M., Naderi, R., Kanbar, A. and Shakiba, M. R. 2012. Response of spring canola cultivars to sodium chloride stress. Annals of Biological Research. 2(5):312-322.